

16. nedjelja kroz godinu C

Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo; a jedno je potrebno. (Lk 10,41)

Prvo čitanje

Postanak 18,1-10a

U one dane: Gospodin se ukaza Abrahamu kod hrasta Mamre. Abraham je sjedio na ulazu u šator za dnevne žege. Podiže oči, kad gle: tri čovjeka stoje pred njim. Čim ih spazi, potrča im s ulaza šatora u susret. Pade ničice na zemlju pa reče: "Gospodine moj, ako sam stekao milost u tvojim očima, nemoj mimoići svoga sluge! Nek se donese malo vode: operite noge i pod stablom otpočinite! Donijet ću krišku kruha da se okrijepite prije nego pođete dalje. Ta k svome ste sluzi navratili."

Oni odgovore: "Dobro, učini kako si rekao!"

Abraham se požuri u šator k Sari pa joj reče: "Brzo! Tri mjerice najboljeg brašna! Zamijesi i prevrtu ispeci!" Zatim Abraham otrča govedima, uhvati junca, mlada i ugojena, i dade ga momku da brže zgotovi. Poslije uzme masla, mlijeka i zgotovljenog junca pa stavi pred njih, a sam stajaše pred njima pod stablom dok su blagovali.

Zapitaju ga: "Gdje ti je žena Sara?" On odgovori: "Eno je pod šatorom." Nato će mu: "Dogodine u ovo doba vratit ću se k tebi i tvoja će žena Sara imati sina."

Drugo čitanje

Kološanima 1,24-28

Braćo i sestre! Radujem se sada dok trpim za vas i u svom tijelu dopunjam što nedostaje mukama Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu. Njoj ja postadoh poslužiteljem po rasporedbi Božjoj koja mi je dana za vas da potpuno pronesem Riječ Božju – otajstvo pred vjekovima i pred naraštajima skriveno, a sada očitovano svetima njegovim. Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave! Njega mi navješćujemo, opominjući svakog čovjeka u svoj mudrosti da bismo svakog čovjeka doveli do savršenstva u Kristu.

U ono vrijeme: Isus uđe u jedno selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću. Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. A Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: "Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne." Odgovori joj Gospodin: "Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti."

Za razmišljanje

Usporedimo li prvo čitanje i Evandjelje, primijetiti ćemo da se u oba slučaja radi o radu i o brizi za gosta, ali da ta briga i to nastojanje bivaju sasvim različito ocijenjeni. Vidimo kako Abraham ne miruje i trči sve dok svojim gostima ne da ono najbolje: njegova je nagrada božansko obećanje da će dobiti sina. Vidimo i Martu, kako trči i nema mira dok Isusu, koji je gost u njenoj kući ne priredi dostojnu dobrodošlicu: njezina je nagrada Gospodinova opomena, koja u usporedbi s Marijinim ponašanjem izgleda gotovo kao obescijenjivanje. Marta čini isto što i Abraham, ali za razliku od njega ona dobiva opomenu. Kako se to proturiječje može objasniti? Abrahamova vjera i njegovo djelovanje stoje u međusobnom odnosu i odgovaraju unutarnjern stavu. Djelovanje proizlazi iz vjere i obrnuto. Stoga on može slobodno stupiti pred Boga i otvoriti mu se. Slično čini i Marija. Ona slijedi svoj unutarnji glas koji je u tom trenutku upućuje k Isusu da ga sluša bez ikakvih vanjskih smetnji. Marta je ta koja Isusa srdačno prima i koja mu želi sve dati, kao Abraham. No, onda doživljava unutarnji nesklad. Jer sve želi učiniti savršeno, dolazi do razdora između akcije i kontemplacije – i jedno i drugo je dobro i jednako vrijedno. Ona svoju ljutnju izražava tako što se kod Isusa žali na svoju sestru. A Isus je s ljubavlju upućuje na ono bitno; on priznaje njezin trud i brigu, ali istovremeno joj svraća pažnju na ono najvažnije: onaj unutarnji stav ravnoteže vjere i djela koji će je približiti Bogu. Tako, pri pomnijem promatranju nestaje ona prividna proturiječnost između starozavjetnog čitanja i novozavjetnog odlomka. Naš je cilj cjelovito i uvijek jače prianjanje k Bogu. Molitva i rad su izražajni oblici naše ljudskosti – od Boga dani i zato kao takvi dobri – koji nam moraju pomoći na putu prema tom cilju. No oni to mogu samo ako se, slušajući unutarnji glas, iskreno trudimo oko njihova sklada.